

Sygn. akt I CZ 120/11

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSA Andrzej Niedużak

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa – Ministra Skarbu Państwa
przeciwko M. G. i D. G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 czerwca 2012 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie zawarte w punkcie II wyroku Sądu

Apelacyjnego z dnia 5 maja 2011 r.,

**umarza postępowanie zażaleniowe i pozostawia
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego
orzeczeniu kończącemu postępowanie w sprawie.**

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w pkt II sentencji wyroku z dnia 5 maja 2011 r. Sąd Apelacyjny zasądził od powoda na rzecz pozwanych 5 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Uzasadnienie tego rozstrzygnięcia zostało ograniczone do stwierdzenia, że Sąd orzekł „o kosztach postępowania apelacyjnego na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 k.p.c.”.

W zażaleniu pozwani zarzucili, że zasądzony zwrot kosztów postępowania apelacyjnego nie obejmuje poniesionej przez nich opłaty od apelacji w wysokości 10 000 zł. W konkluzji zażalenia wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od powoda na ich rzecz 15 400 zł tytułem kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2012 r. Sąd Najwyższy – na skutek skargi kasacyjnej powoda od wymienionego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 maja 2011 r. – uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. Wyrok kasacyjny obejmuje także zaskarżone postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego.

W związku z uchyleniem zaskarżonego zażaleniem rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego, wydanie postanowienia stało się zbędne. W konsekwencji, należało umorzyć postępowanie zażaleniowe i pozostawić rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego orzeczeniu kończącemu postępowanie w sprawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2011 r., I CZ 103/10, niepubl.).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹, art. 391 § 1, art. 355 i art. 108 § 2 k.p.c.).